

הגדה של פסח

החדש הזה

לכם ראש חדשים.
ראשון הוא לכם לכל
חדשי השנה, חדש
האביב. ובחדש האביב
בארבעה עשרו
זמן חרותנו. והיה היום
הזה לכם לזכרון וחגתם
אותו לדורותיכם, חקת
עולם תחגהו כי בעצם
היום הזה יצאו צבאותי
נמצרים, היום הייתם לעם

הגיע ליל פסח. כל העולם
אמר הלל, כי בלילה זה או.
צרות שללים נפתחים

בניסן נברא העולם
מנין שבניסן נברא
העולם? שנאמר:
"ותוצא הארץ דשא
עשב מזריע זרע—
ועץ עושה פרי—"
איזהו הדש שהאון
מלאה דשאים ואילן
מוציא פרות, הוי
זה ניסן.

הנה הסתועבר
הגשם חלף הלך
לו: הניצנים נראו
באון. עת הזמיר
הגיע וקול התור
נשמע בארצו.
התאנה חנטה
פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח.

נצא השדה

נלינה בכפרים
ושלימה לכרמים
נראה אם פרוחה הגפן
פתח הסמדר,
הנצו הרי מונים,
הזודאים נתנודיה
ועל פתח ינו
כל מגדים.

אנה הלך דודך ♪
היפה בגשים. אנא
פנה דודך ונבקשנו
עמך : דודי ירד
לגנו לערוגות הבשם:

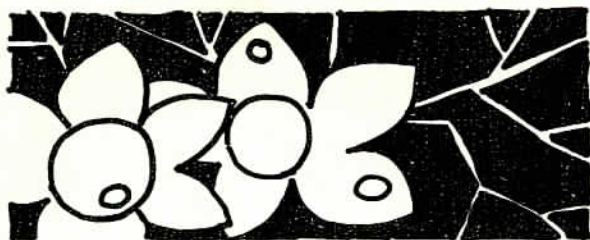
תונת פסים
לבש הגן
וכסות רקמה
מדי דשאן

ומעיל תשבץ עטה נלעץ
ולכל עין וראה פלאו

כל ציץ חדש לזמן חדש
יצא שזחק לקראת בזאו
אך לפניהם שושן עבר
מלך כי על הורם כסאו.

יצא מבין משמד עליו
וישנה בגדי כלאן
מי לא יסתה יינו עליו
האיש ההוא ישא חטאו!

של נופך על-ארץ בוכה
ממגז שמים טבענו בונה
בטל

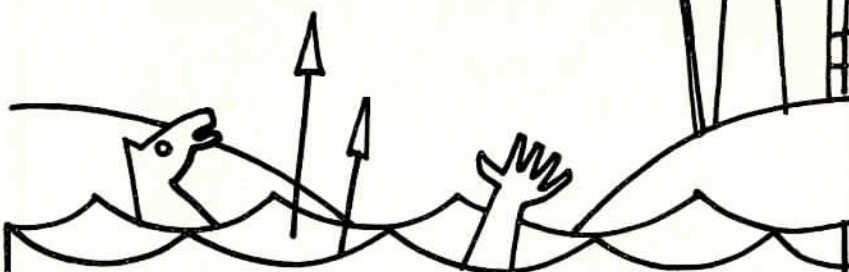
טל יעסים צוף הרים
זמרה ננעים וקול נרים
בטל

של ושבע מלא אסמינו,
גן דרה שימנו
בטל

של צוה שנה טובה מעטות
פריה ארץ לגאון ולתמאות
בטל

של לברכה ולא לקללה
לחיים ולא למות
לשבע ולא לדזון.

הננו מו כנים לספר
ביצאת מצרים, מעבודות
לחרות, משעבוד לגאולה

הא לחמא עניאדי
אכלו אבהתגא באועא
דמצרים. כל דכפין ייתי
ויכול, כל דצריך - ייתי
ויפסח! השתא אנחנו
גאלי ישראל - לשנה
הבאה כל בית ישראל
השתא עבדי - לשנה
הבאה - בני חורין

זה שאנו אוכלים
על שום מה? על שום

פסח

עפסח יי' על בתי אבותינו
במצרים בנגפו את מצרים

זו שאנו אוכלים
על שום מה? על שום

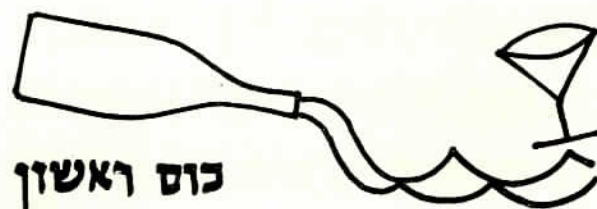
מצה

שלא הספיק בצקם של אבותינו
להתמיץ, ו'אפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגות מצות.

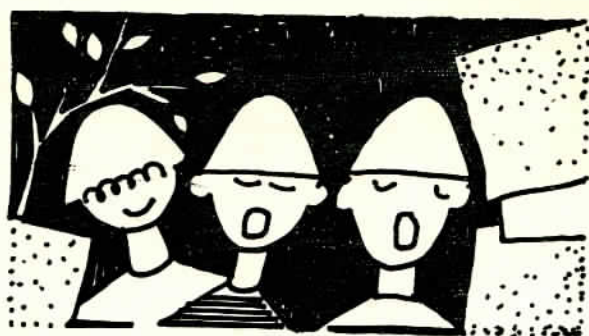
זה שאנו אוכלים
על שום מה? על שום

מדרוז

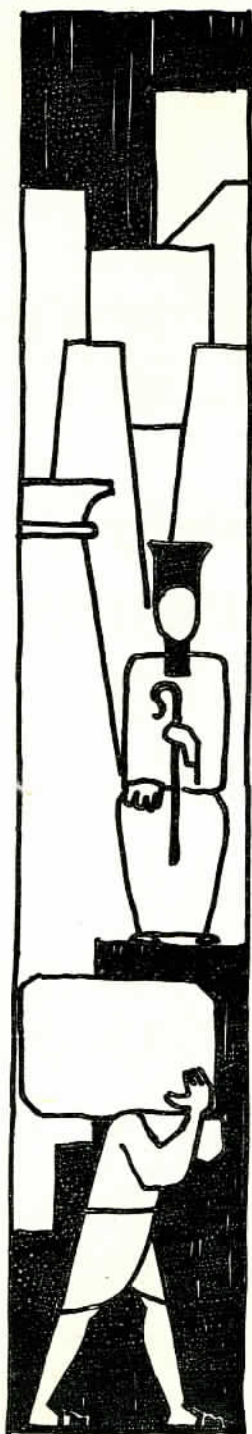
שמרדו המצרים את ח' אבותינו במצרים

כוס ראשון

מהנשתנה הלילה הזה
מכל הלילות? שבכל הל-
לות אנו אוכלים חמץ ומצה,
הלילה הזה כולו מצה: שב-
כל הלילות אנו אוכלים
שאר ירקות. הלילה הזה
כולו מרור: שבכל הלילות
אין אנו מטבילים אפילו פעם אחת
הלילה הזה שתי פעמים: שבכל
הלילות אנו אוכלים בץ זטבס וגן
מסוגין, הלילה הזה כולנו מסוגין

עבדים היינו לפועה במצ.
רים ויוציאנו י'אלוהינו
משם ביד הזקה ובזרוע
נטויה: ואילו לא הוציא
י' את אבותינו ממצרים
הריאנו ובנינו ובני -
בנינו משועבדים היינו
לפרעה במצרים

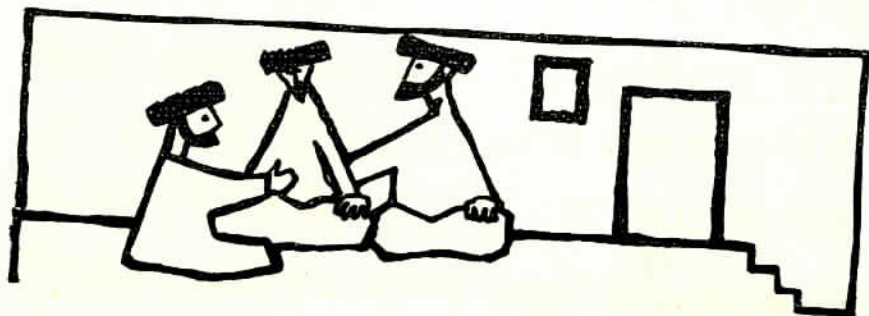
§ עבדים היינו

ואפילו כולנו -
חכמים, כולנו נבונים
כולנו זקנים כולנו יודעים
את התורה: מצוה עלינו
לספור ביציאת מצרים: וכל
המובה לומר ביציאת
מצרים הרי זה משובת.

עשה בוי
אליעזר
ורבי יהושע

ורבי אלעזר בן עזריה
ורבי עקיבה ורבי טרפון
שהיו מסובין בבני ברק
והיו מספרים ביציאת
מצרים כל אותו הלילה
לה עד שבאו תלמידיהם
דיהם ואמרו להם:
דבותינו, הגיע זמן
קריאת שמע של שחרית

אמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני
כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר
יצאת מצרים בלילות. עד שדרשה
בן זומא. שנאמר: למען תזכור את
יום צאתך ממצרים כל ימי חיך.
ימי חיך הימים. כל ימי חיך
הלילות. והכמים אמרים: ימי
חיך העולם הזה. כל ימי חיך
להביא לימות המשיח.

במתי מעט ירדו אבותינו מצרימה ויהי
עם לגוי גדול ועצום ובני ישראל פ.
רו וירבו וישרצו ויעצמו במאוז מאוז
זתמלא הארץ אותם. ויקם מלך חדש על
מצרים, אשר לא ידע את יוסף ויאמר אל
עמו: הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו. תבה נתחכמה לו פן ירבה. וימ
דרו את חייהם בעבודה קשה. ויצו
פרעה: כל הבן הילוח היאורה תע.
ליכרהו ויאנחו בני ישראל ותעל שועתם מן העבודה

§ וזכאשר יענו אותו נ ינהווק ינון

ויהי בימים ההם ויגדל משה
ויצא אל אחיו וירא בסבלותם.
ומשה היה רועה את צאן יתרו
חתנו כהן מדין, וינהג אתהצאן
אחד המדבר ויבוא אל הו האלהים
הרבה: וירא מלאך יהוה אל ליד
בלבת אש מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער באש והסנה
איננו אוכל: ויאמר משה אסרהנא
ואראה את המראה הגדול הזה
מדוע לא יבער הסנה

ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה
ויאמר אל תקרב הלם של נעליך
מעל רגליך, כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קודש הוא:
ויאמר יהוה: ראה ראיתי את עני
עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי, מפני נגסיו כי ידעתי
מכאוביו: ועתה לך ואשלחך
והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

ויהי בחצי הלילה
ויקם פועה לילה
הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי
צעקה גדולה במצ
רים כי אין בית
אשר אין שם מת

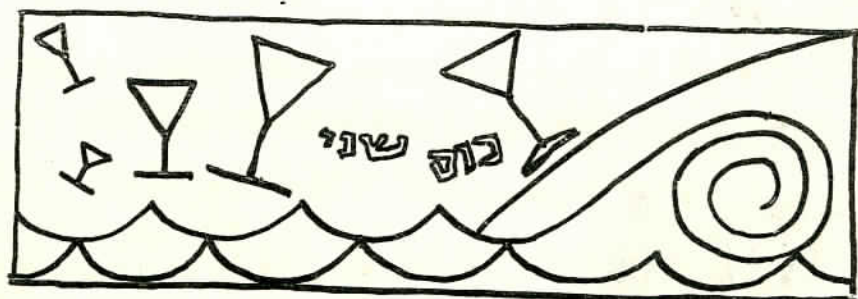
ואלו עשר מכות
שהביא יי' על המצ
רים במצרים

דם	צפרדע
כונים	ערב
זב	שחין
ברד	ארבה
חשך	מכת בנוות

ויהי מקץ שלשים
שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו
כל צבאותם ממצרים

וירדפו מצרים אחריהם, וישנו
 אותם חונים על הים, ויש משה
 את ידו על הים ויולך יהודה
 את הים לארבה ויבקעו המים
 ויבואו בני ישראל בטח הים
 ביבשה והמים להם תומרה
 מימינם ומשמאלם; וירדפו
 מצרים ויבואו אחריהם. כל
 סוס פרעה ורוכבו ופרשיו
 אל תוך הים.

אז ישיר משה ובני ישראל את
 השירה הזאת: אשירה ליהוה
 כי גאה גאה, סוס ורוכבו רמה
 בים, שמעו עמים וירגזון, חיל
 אחז יושבי פלשת, אז נבהלו
 אלופי אדום, אילי מואב יאת
 זמו רעד, נמגו כל יושבינוען.

תענית ישראל ממצרים, בידת
יעקוב מעס לעז, היתה יהו.
זה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים
ראה וינס, הירדן ישוב לאחור, ההרס
רקדו כאלים, ובעות כבני צאן.

מה לך הים, כי תנוס, הירדן תסב
לאחור, ההרים, תוקדו כאלים
גבעות כבני צאן?]

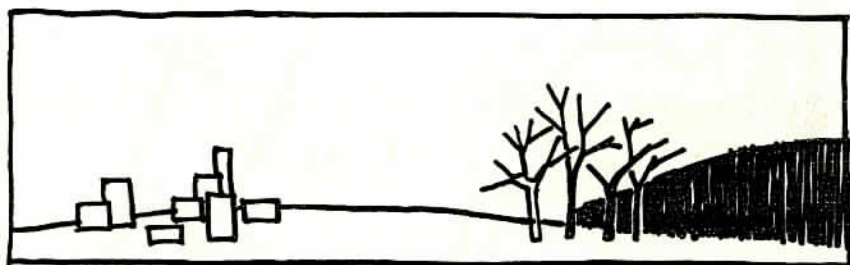
תענית תעי מדבר
צאו מנוך השממה,
עוהדוך רב, עווד רבה המלחמה.
רב לכם לנוע, לנוד בערבה
ולפניכם פרושה דרך גדולה, רחבה
אל-נא יעצרונו פגדי הנוחשלים,
שעבודתם מתו נפסח על ההללים!
קמו, איפוא נדיים, עזבו את השממה,
אך אל יעל קולכם, דרכו עז בשממה!
פן צעדכם ידגיז מדבר ונודמז
איש ואיש בלבבו ישמע הד פעמיו
איש בלבבו ישמע קול אלה דגו
"לך! היום אל ארץ חושה אנה עברו!"

זכור את היום הזה אשר יצאתם
בו ממצרים, מבית עבדים. ניבנל
דור ודור חייב אדם לראות עצמו
כאילו יצא הוא ממצרים, לא אבו.
תינו בלבד, אף אנו נגאלנו עמהם!

זכור את היום הזה

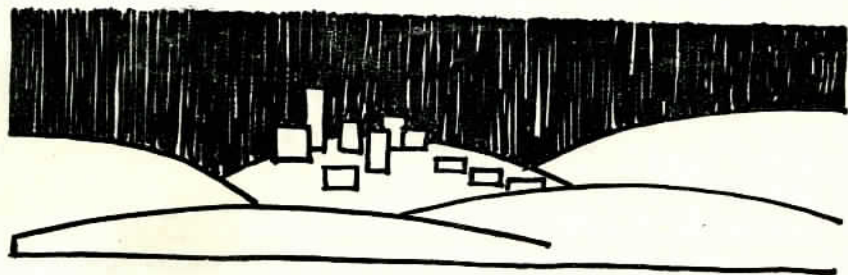
כי בגל דוד ודור עולה זעקת ישראל
תחת יד משעבדיהם, ובכל דור
ודור תפרח תקוות אביב חדש!
חיים חדשים, תקוות השחוח והתחיה.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו,
שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומ-
דים עלינו לנלותינו, והקב"ה מצילו מידם.

יפה נוף

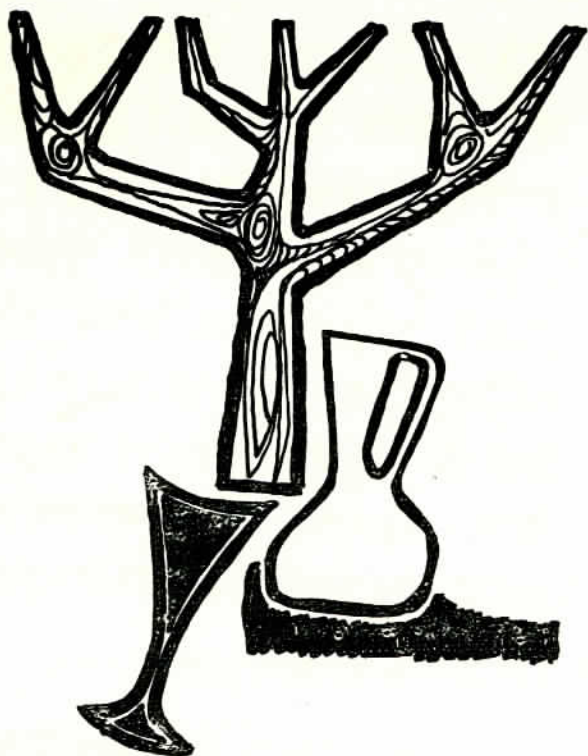
משוש תבל, לך נכס פה נפטי
קריה למלך רב, המזן רחמי נכמו
מפאתי מעובי? כבודך אעד גלה
כי אזכרה קדם. זמי יתוני על
ונזן אשר חרב. ארוה בדמעתי
כנפי נשרים, עד דדשתך ואם מלנך
עפרוך ויתערב! צרי גלעדך נחש,
אין בך, ואם במקום הלא את אבניך
שוף וגם עקרב- אחונן ואשקם
לפי מדבש יערב! וטעם רגביך

פוך חמתך על
הגויים אשר לא

יזעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו.
כז אכל את יעקוב ואת
נוהו השמו. עפך עליהם
זעמך זחרון אפך ישיגם.
תדדוף באף ותעמידם
מתחת עמי יי'.

אני מאמין באמונה שלמה
בביאת המשיח. ואף עלפי
שיתמהמה אחכה לו
בכל יום שיבוא
אליהו הנביא
אל יהוה השני. אליהו
הגלעדי. במהרה יבוא
אלינו. עם משיח בן ידוד

נום של ישי

השתא שנת י'ב לחרותנו
חרות ישראל
במדינת ישראל.

עמוד שחר קם. שוב ונצצה אילת.
וכגוזל הנה, אך מה הגביהה עזף.
בראש ימים תבריק, חוצפת ומבהלת,
והיא כוכב־ילדה, ובטרם־יוס תסוף.
אבל זקני כל דור, מדעת או אולת
נושקים את סנדלה הקט והצווף.

אילת ליל אמון, בת רהופת־דיסים
גדולות קרו מאז, הובה עפרו שלטל.
אין דוד ששעריו שלמים עלי צידים,
אבל תמיד, תמיד בין הרבות וטל
אליך נבטים, כבשיר מכות מצוים,
האב והעלמה במחלפות הפטל.

ואג קלה, קלה. מן הגוזל קלה את.
והעלמה כמוך היא, רהופת ריסים.
בכוות כל דוד, אילת, בשודה רוגעת,
אליך נבטים מבעד לחרסים.
וכפלא הולד פופו מן התולעת
כן כלא חיובם הצץ מבלי־מסים.

רב ח'א הגדול ורב שמעון
בן-חלפתא היו מהלכים בנקעת
ארבל וראו אילת השחר שבקע
אורה. אמר רבי ח'א הגדול
לרבי שמעון: כך היא גאולתם
של ישראל, בתה'לה קמעה
קמעה, כל מה שהיא הולכת
היא קמה רבה והולכת

קרוב יום אשר הוא יום וט' לילה
רם הודע כי לך יום אף לך לילה
שומדים הפקד לעיזן כל היזם וכל הלילה
תאיר כאור יום השבת לילה

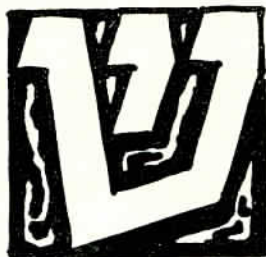
בְּשׂוֹב

יְהוָה אֶת שִׁבְתְּצִיּוֹן
הֵי יָנוּ כְּחֹלְמִים
אֲזַי מֵלֵא שְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנוֹ
רִנָּה : אֲזַי יֵאמְרוּ
בְּגֹיִים הַגְדִּיל יְהוָה
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְדִּיל
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ חֵי יָנוּ
שְׂמֵחִים : שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁנוֹ
תָנוּ נֶאֱפִיקִים בְּגֹב הַזֹּרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ : בָּא
יָבוֹא בְּרִנָּה נֶשֶׂא אֱלֹהֵינוּ

אי סביב

עניך וראי:

כלם נקבצו

באו לך: בניך מרחוק

יבאו, ובנותיך עלצו

תאמנה. אז תראי

ונהרת ופחד ורחב

לבבך. מי אלה נעו

תעופינה וכיונים אל

ארבותיהן. כי לי

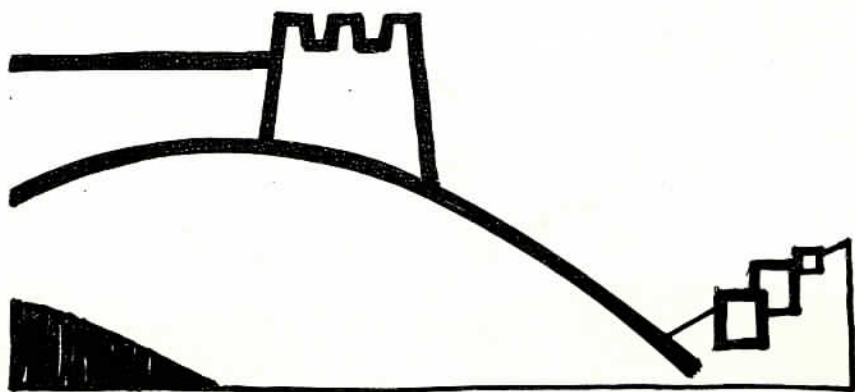
איים יקוו ואניות

תרשיש להביא בניך

מרחוק. ופתחו שערך

תמיד. זמם ולילה לא יסגרו

הנה ימים באים וניגש חו-
דט בקוצר ודורך ענבים
במושך הזרע והטיפו
ההדים עמים, וכל הג-
בעות תתמוגגה. :
ושבת י את שבות עמי
ישראל ובנו עדים נש-
מות וישבו, ונטעו
כרמים ושתו את יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם
ונטעו עץ על אדמתם
ולא יתשו עוד מעל אדמתם

למען ציון לא אחשה
למען ירושלים לא אשקט,
עד יצא כנגה צדקה
וישועתה כלפיד יבער
וראו גויים צדקן
ונל מלכים כבודן
לא יאמר לך עוד עזובה
ולאדצן לא יאמר עוד שממה

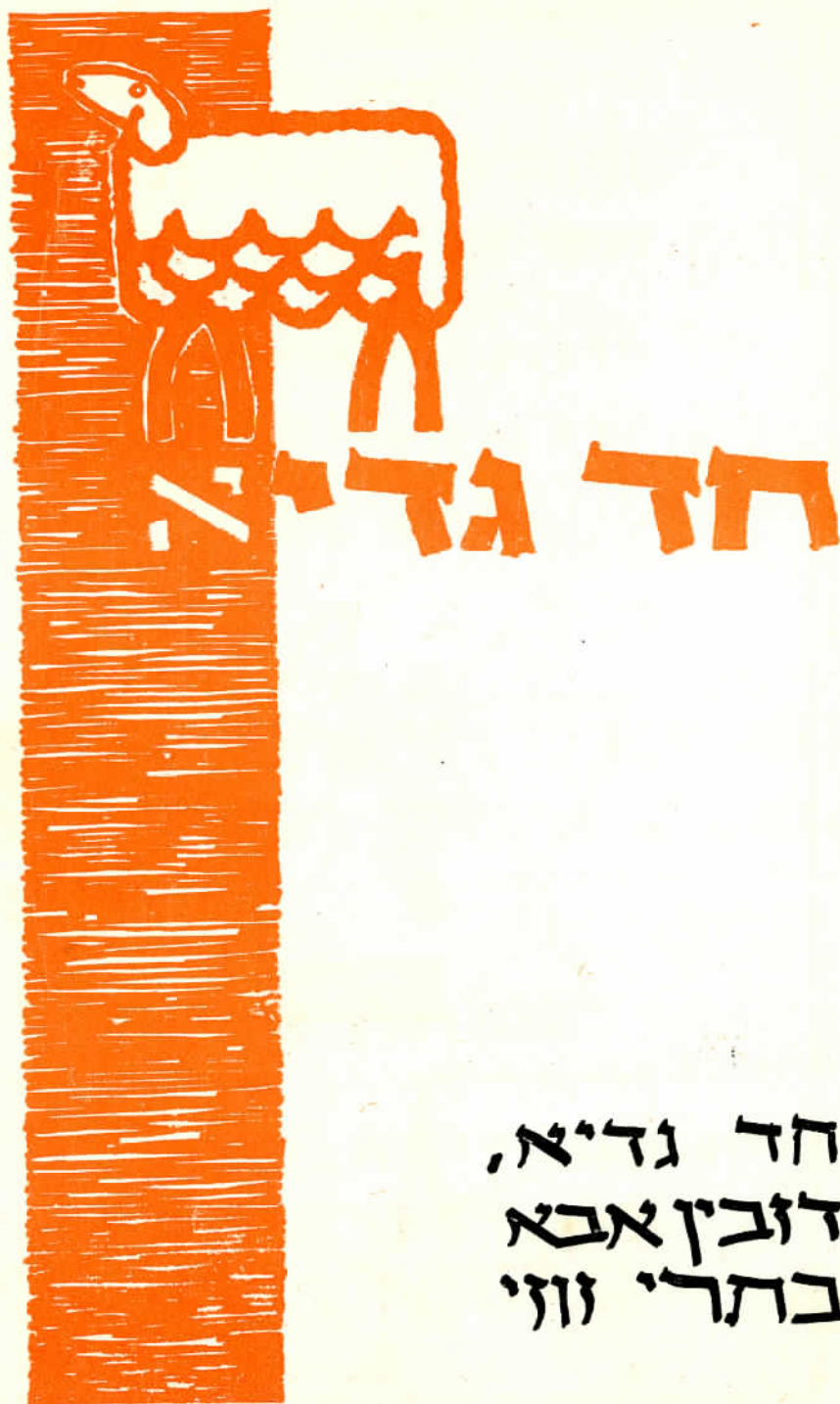

נברך על הגפן ועל
פרי הגפן. ועל ארץ
חמדה, טובה ורחבה
לאכול מפריה ולשבע
מטובה. נברך על אשר
נגאלנו והגענו ללילה זה
לשמח ולגיל ולהסגנו יחד

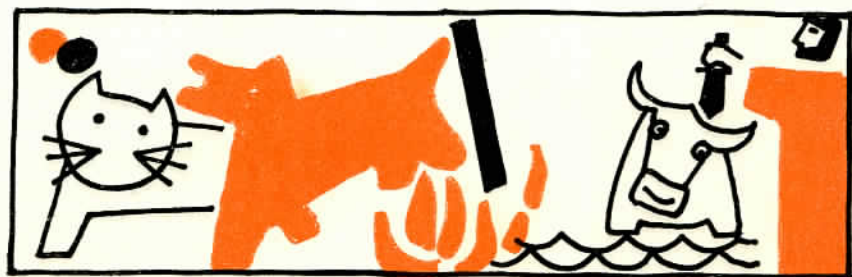
יום רביעי

חסל סדר פסח כהלכתו ננל
משפתו וחוקתו כאשר
זכינו לסדר אותו כן נוזה לעשות

חד גדיא,
דובין אבא
בתל, זוזי

דאתא שונרא ואכלה לגדיא
 ואתא כלבא ונשך לִשְׁוֹנְרָא
 ואתא חוטרא וחכה לכלבא
 ואתא נורא ושרף לחוטרא
 ואתא מיא וכבה לנורא
 ואתא תורא ושתה למיא
 ואתא השוחט ושחט לתורא
 ואתא מלאך יהמות ושחט לשוחט
 ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט
 למלאך המות, דשחט לשוחט
 דשחט לתורא, דשתה למיא, דכבה
 לנורא, דשרף לחוטרא, דחכה
 לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה
 לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
 חד גדיא. חד גדיא

סדר כיון - ברור-חיל

ברור חיל תש"ך

הודפס ע"י א. שביט בע"מ
רח' בן-יהודה 49 ת"א